వసంత పవనం

వానపల్లి వెంకటరమణ

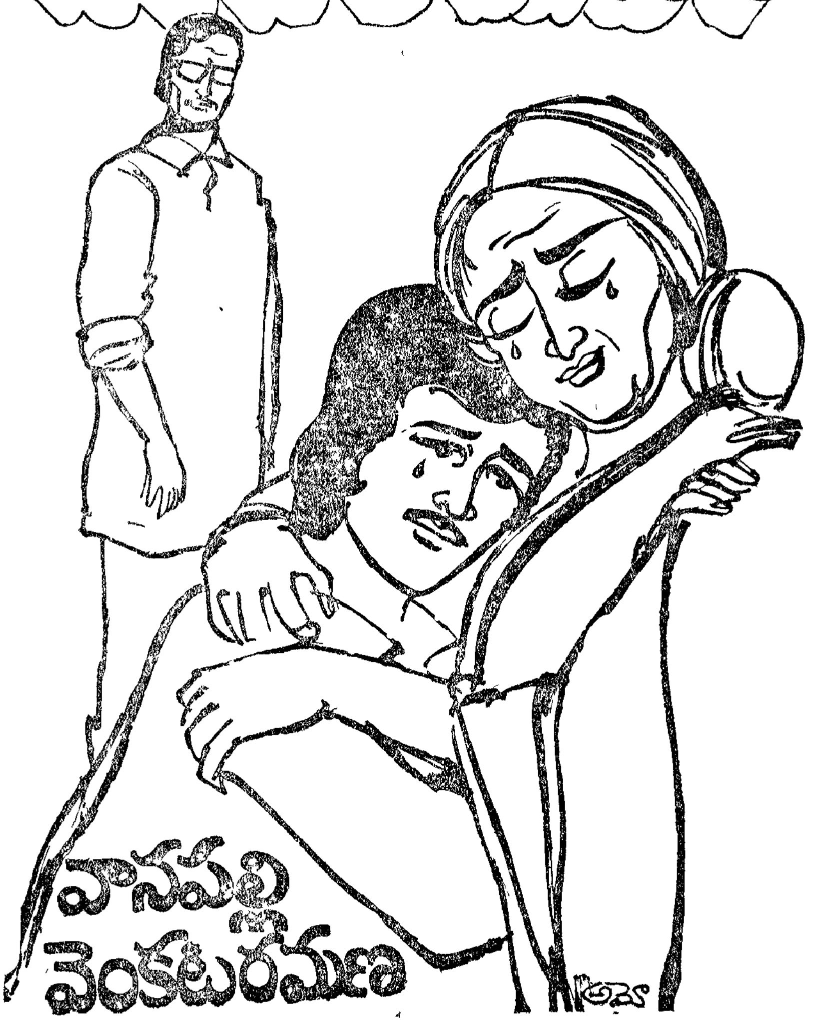

వొక్కొక్కప్పుడు ఉద్యోగ నిర్వహణ 'కత్తిమీద సాము' చెయ్యడంలా ఉంటుంది. కాని మాష్టారు పని దాన్ని మించిపోయింది.

అందుకు నిదర్శనం నా కాలేజీ మాష్టారు జీవితం.

అరవై నిముషాలు స్థిమితంగా కూర్చుని పాఠాలు వినే ఓపిక విద్యార్థులలో నశించి పోయి చాలా కాలమైంది. అందునా తెలుగు పాఠమంటే మరీ బోరు కొడుతుందేమో!

క్లాస్ రూమ్‌లో మిమిక్రి ప్రాక్టీస్ చెయ్యడం మొదలు పెడుతున్నారు.

పిల్లికూతలు ... పక్షి కూతలు.

సన్నాయి నొక్కులు...డప్పులచప్పుళ్లు ...

రకరకాల వ్యాఖ్యానాలు చేస్తూ పాఠాన్ని సాగనివ్వరు.

మిమిక్రీ కళను ప్రదర్శించుకోవాలని ఉబలాటంగా ఉంటే స్టేజీలు చాలా ఉన్నాయి. కాని అందుకు విరుద్ధంగా క్లాస్‌రూమ్‌లనే స్టేజ్‌గా మారుస్తున్నందుకు బాధ పడవలసి వస్తోంది.

నిజం చెప్పాలంటే నాకువేమగా పాఠాలను నవ్యరీతులలో చెప్పాలని, రసవత్తరంగా సాగాలని ప్రయత్నిస్తుంటాను. నాకున్న కొద్దిపాటి రచనల్ని చేసే అనుభవంతో పాఠాలలోని పేఘటనలకు నాకు తెలిసిన కొందరి జీవితాలలో జరిగిన కొన్ని ఘటనలను కథల్లా చెబుతూ, వాళ్ళ కాసక్తి కలిగిస్తూ క్లాసుల్ని సైలెంట్‌గా ఉంచగల్గుతున్నాను.

లంచ్ బెల్ రింగవటంతో బియ్యే ఫైనల్ వాళ్ళకు లెసన్ పూర్తిచేసి పుస్తకాలు తీసుకుని లెక్చరర్స్ వెయిటింగ్ హాల్ చేరుకున్నాను.

టిఫెన్ బాక్స్ విప్పి చూశాను. కమ్మని పూరీలు నోరూరించాయి ముక్క త్రుంచి నోట్లో పెట్టుకోబోయాను.

"మాష్టారూ–" పిలిచారెవరో. తలెత్తి చూశాను. ఎదురుగా కృష్ణమూర్తి నిలబడి ఉన్నాడు. 'ఏమిట'న్నట్లు చూశాను...

"మధ్యాహ్నం క్లాసులు మాకు క్యాన్సిల్ అయ్యాయి సార్. ఇంగ్లీషు లెక్చరర్‌గారు రాలేదు. మాకేమో తెలుగు కోర్సు చాలా పెండింగ్‌లో ఉంది. మిమ్మల్ని క్లాసు తీసుకోమని అడగటానికొచ్చాను మాష్టారూ!" అన్నాడతను.

కృష్ణమూర్తి బి. ఏ సెకండియర్ క్లాస్ రిప్రజెంటేటివ్.

నా టైంటేబుల్ చూసుకున్నాను. 'టూ టు త్రీ హవర్' నాకు క్లాసులేదు. లాస్ట్ పీరియడ్ మాత్రం 'బీకాం' వాళ్ళకి క్లాసుంది.

"సరే-వస్తాను" చెప్పి పంపించాను.

టిఫెన్ పూర్తి చేసి రిలాక్స్‌గా కుర్చీలో జేరబడ్డాను

కృష్ణమూర్తి గుర్తుకొచ్చాడు అతను తెలివైన స్టూడెంటని వేనేనాడో అనుకున్నాను. ఏడాది నుండి మూర్తి నాకు బాగా తెలుసు. దగ్గరయ్యాడు కూడా నా కంటే చిన్నవాళ్ళతో స్నేహం చెయ్యడంవల్ల నాకేమీ ప్రయోజనం లేదని తెలిసినా, పెద్దవాళ్లతో పరిచయం జ్ఞానాభివృద్ధికి మూలమనే స్నేహాభిలాష అతని కుండటం గుర్తించి మూర్తిని దగ్గరకు రానిచ్చాను అతనికి తెలియని విషయాలెన్నిటినో తెలిసేలా చెప్పాను. మూర్తిని చూస్తుంటే ఆత్మీయుడన్న భావం నా గుండెల్లో పొడచూపుతూంటుంది.

ఆలోచనాగింది. టైమ్ చూసుకున్నాను. రెండుకి మూడు నిమిషాలుంది. పుస్తకాలు తీసుకుని క్లాస్ ఎంగేజ్ చేసేందుకు లేచాను.

కృష్ణమూర్తి క్లాస్‌రూమ్ ముందు నిలబడి ఎదురుచూస్తున్నాడు. చిన్నగ నవ్వాను.

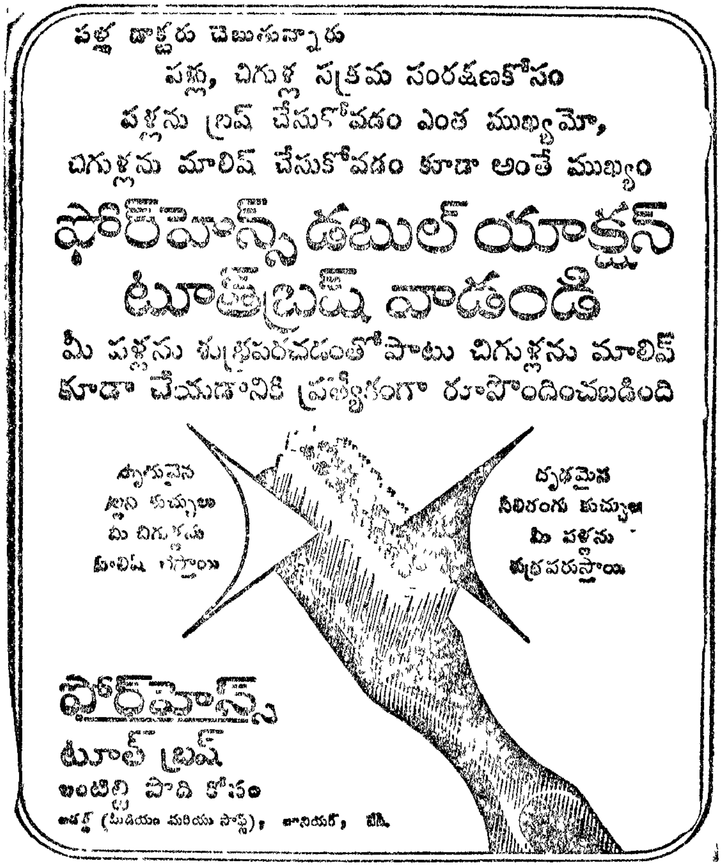

వికసితవదనం

"రండి మాష్టారూ!" అంటూ లోనికి నడిచాడు క్లాసులో అడుగు పెట్టాను. అంతా లేచి నిలబడ్డారు.

"ప్లీజ్ సిట్‌డౌన్" చెప్పి క్లాసునిచూశాను స్టూడెంట్స్ తక్కువగా ఉన్నారు సాతిక మంది కూడా ఉండరేమో!

"క్లాస్ స్ట్రెంగ్త్ ఇంతేనా?" అడిగాను

"క్లాసుందని తెలియక కొంతమంది వెళ్ళిపోయారు సార్" మూర్తి చెప్పాడు

చిన్నగా నిట్టూర్చాను క్లాసుందని తెలియక కాదు మాతృభాషమీద శ్రద్ధలేక 'చిన్న చూపు చూసేవాళ్ళే వెళ్ళిపోతారు' మనస్సు చివుక్కుమంది వచ్చాకున్నాక తప్పదు గనుక లెసన్ చెప్పేందుకు పుస్తకం విప్పాను

పాఠం చదువుతూ, లెక్చరిస్తున్నాను. వింటున్న వాళ్ళను చూస్తూ చెప్పుకుపోతున్నాను. కొంతమంది విసుగు ప్రదర్శించడం గమనించి ఆపేశాను మూర్తి నేదో అడగాలని అతనివైపు చూశాను ఎందుకో నాకు గోపీనాథ్ గుర్తుకొచ్చాడు మనసంతా మూగ వేదనతో నిండిపోయింది

"డియర్ స్టూడెంట్స్! పాఠంలో వచ్చిన సందర్భాన్ననుసరించి మన సామాజికవ్యవస్థలో జరిగిన ఒక ఉదంతాన్ని కథగా చెప్పాలనుకుంటున్నాను" మార్దవంగా అన్నాను

"చెప్పండి మాష్టారూ!" ఉత్సాహంగా వాళ్ళంతా అన్నారు

చెప్పడాని కుపక్రమించాను

* * *

తెల్లవారుతోంది -

రాత్రి నుండీ ఎడతెరిపి లేకుండా వర్షం పడుతూనే ఉంది గాలి రివ్వున వీస్తూనే ఉంది

ఆ ఇంట్లో నిశ్శబ్దాన్ని చీలుస్తూ విపరీతమైన మూలుగులు, 'అమ్మా ... అబ్బా ... ఉష్' అంటూ భరించరాని నొప్పి వల్ల విస్తున్నట్లుగా మాటలు వినబడుతున్నాయి.

వరండాలో గోపీనాథ్ కాలుగాలిన పిల్లిలా అటు, ఇటు పచార్లు చేస్తున్నాడు భార్య మూలుగు వినబడితే చాలు కంగారుపడుతున్నాడు ఆడపిల్లలిద్దరూ బిక్కుబిక్కుమంటూ వరండాలో కూర్చున్నారు.

శాంతమ్మ మంచమ్మీద నొప్పులు భరించలేక మెలికలు తిరిగి పోతోంది. రాజ్యలక్ష్మమ్మ

కోడలి అవస్థను చూస్తూ భరించలేక పోయింది తలుపులు తెరిచి వరండాలో కొచ్చింది.

"అబ్బాయ్ శాంతకు ఈ కాన్పు కష్టమయ్యేలా ఉంది. డాక్టరమ్మ చెప్పనే చెప్పింది— ఈసారికి కొంచెం కష్టమేనని అన్నంతలో చెప్పేసే మంచిదిరా!" సలహాగా చెప్పింది. గోపీనాథ్ తల్లి చెప్పిన మాటలు విన్నాడు. ఆలోచించసాగాడు

హాస్పిటలంటే మాటలు కాదు. మందుకీ, మాకుకీ డబ్బు కావాలి ఖర్చులెక్కువ. ఎలా? తన దగ్గర డబ్బు అప్పుగా తీసుకుని తిరిగి ఇవ్వని వాళ్లు చాలామంది ఉన్నారు అడగాలే గాని ఎవరైనా ఇవ్వకపోతారా? ధీమా ఏర్పడింది. వెంటనే శాంతమ్మను నర్సింగ్ హోమ్‌లో చేర్పించాడు మిగిలిఉన్న జీతం డబ్బులు అడ్మిట్ ఫీజు, మందులకి ఖర్చు పెట్టాడు

రోజంతా నొప్పులతో శాంతమ్మ బాధ పడుతూనేఉంది గోపీ కంటిమీద కునుకు లేకుండా జాగారంచేశాడు తెల్లవారుతూనే శాంతమ్మకు నొప్పులు ఎక్కువయ్యాయి డాక్టరమ్మ హడావుడి చేసింది. ఆపరేషన్ చెయ్యవలసి ఉంటుందని, ఇంకా ఏదేదో కంగారుగా చెప్పి థియేటర్‌కి శాంతమ్మను స్ట్రెచర్ మీద తీసుకెళ్ళారు గోపీ ప్రాణాలర చేతిలో పెట్టుకుని రూమ్ బయట తచ్చాడుతున్నాడు. నిముషాలు భారంగా దొర్లుతున్నాయి డాక్టరమ్మ బయటకొచ్చింది.

"మిస్టర్ గోపీనాథ్. ఆపరేషన్ బాగానే జరిగింది. మీకు నెంబర్ త్రీ అనుకుంటాను. మాస్టర్ గోపి పుట్టాడు కంగ్రాట్స్" చెప్పిందావిడ

'థాంక్యూ డాక్టర్" గోపీ ఆనందానికి హద్దుల్లేవు. అబ్బాయి పుట్టినందుకు ఉబ్బి తబ్బిబ్బయ్యాడు

"కాని..." డాక్టరేదో చెప్పబోయింది. కీడు శంకించిన అతని గుండె తీవ్రంగా కొట్టుకుంది. కళ్లలో ఆందోళన వ్యక్తం కాసాగింది.

"కానీ ... డాక్టర్! చెప్పండి. ఏంజరిగింది?" ఆతృతగా అడిగాడు.

"కంగారు పడకండి గోపీనాథ్ బ్లడ్ తక్కువగా ఉన్నందువల్ల తల్లి బలహీనంగా ఉంది. ప్రాణాల కపాయం అనే సంగతి ప్రస్తుతం చెప్పలేను. కాని బ్లడ్ ఎక్కించాలి ఆవిడకు కావలసిన గ్రూప్ మా బ్లడ్ బాంక్‌లో లేదు. నేను చెప్పినచోట మీరువెళ్ళి వెంటనే బ్లడ్ బోటిల్ తీసుకురండి. అక్కడి డాక్టర్‌కి చీటీ వ్రాసిస్తాను" డాక్టరేదో రాసిచ్చింది.

గోపీ కంగారుగా డాక్టర్ని చూశాడు. ఏదో చెప్పాలనుకున్నాడు. ఆమె వెళ్ళిపోయింది. చేసేదిలేక ఆలోచిస్తూ బయల్దేరాడు. బోటిల్ కొనాలంటే కనీసం రెండొందలైనా కావాలి అంతడబ్బు ఎక్కడ సంపాదించాలో తెలియక దిక్కుతోచని వైపు నడిచాడు.

తన దగ్గర అప్పుతీసుకున్న వాళ్ళంతా గుర్తొచ్చారు రామారావొక్కడే అయిదొందలివ్వాలి అతనైతే సర్దగలడనిపించింది. రామారావింటివైపు నడిచాడు ఆగిన వర్షం మొదలైంది. గాలి విసురుగా వీస్తోంది. తుఫానులా ఉందనుకున్నాడు గొడుగువిప్పాడు.

గమ్యం చేరుకున్నాడు. తలుపు తట్టాడు. నడివయస్కురాలు తెరిచింది.

"రామారావు లేడామ్మా?" అడిగాడు.

"జ్వరంతో పడుకున్నారు!" చెప్పిందామె. లోపలికెళ్ళాడు రామారావు దగ్గుతూలేచాడు. గోపీ తన యిబ్బంది చెప్పి డబ్బు సర్దమని అడిగాడు.

"సారీ గురూ! ఇప్పుడు నాకు కూడా డబ్బు చాలా అవసరంగా ఉంది ఎవర్నడగాలో తెలీక తికమక పడుతున్నాను. నీ కివ్వవలసిన బాకీ గుర్తుంది త్వరలో తీర్చేస్తాను" నీరసంగా చెప్పాడు అతణ్ని బాధించి ప్రయోజనం లేదనుకుని గోపీ అక్కడ్నుండి బయలు దేరాడు తనకు బాకీపడ్డ మరొకతన్ని అడిగాడు— 'ప్రస్తుతం నాదగ్గర చిల్లిగవ్వ లేద'ని తప్పించుకున్నాడతను

గోపీ నడుస్తున్నాడు నడవలేక నడుస్తున్నంత కష్టంగా కాళ్ళీడుస్తున్నాడు. ఈదురు గాలి, వర్షపుజోరూ ఏ మాత్రం తగ్గలేదు. గొడుగును పట్టుకున్న చేతి నరాలు లాగుతున్నట్టుగా ఉందొక వైపు మరోవైపు భార్య గురించి కంగారు. కానీ ఆశ అతణ్ని నడిపిస్తోంది.

సూర్యాన్ని కలిశాడు. రెండొందలు బాకీ వున్న అతను కూడా 'నెలాఖరు రోజులు. జేబులు ఖాళీగా ఉన్నాయి. త్వరలో ఇస్తాను. ఏమనుకోకు బ్రదర్' అని చెప్పి తప్పించుకున్నాడు ఎటూ తోచని పరిస్థితులలో చిక్కుకున్నాడు గోపి ఎవర్నడగాలో తెలియక నడక సాగించాడు గాలి, వర్షానికి ఎదురీదుతున్నాడు ఆయాసంతో అడుగులు బరువుగా పడుతున్నాయి దగ్గు తెరలు తెరలుగా వస్తోంది నొప్పిగా ఉండటంతో గుండెలమీద అరచేతితో రాసుకున్నాడు. దగ్గు తగ్గలేదు. ఇంకా ఎక్కువైపోయింది వాంతిచేసుకున్నాడు. నోటి నుండి ఏదో పడింది పెదవుల్ని తుడిచిన చేతి వేళ్ళను చూసుకున్నాడు. ఎర్రని రక్తం చేతి వ్రేళ్ళకి అంటి వుంది. బాధగా తొంగుక్కాని, గుడ్డతో తుడిచి ముందుకు నడిచాడు

గోపీకి లెక్చరర్ మిత్రుడు జ్ఞాపకం వచ్చాడు ఆశ చిగురించింది. లేని శక్తిని తెచ్చుకుని వడివడిగా అతనింటికి చేరుకున్నాడు జగన్నాథరావు ఆప్యాయంగా లోపలికి తీసుకెళ్లాడు. గోపీ ఆతృతగా విషయం

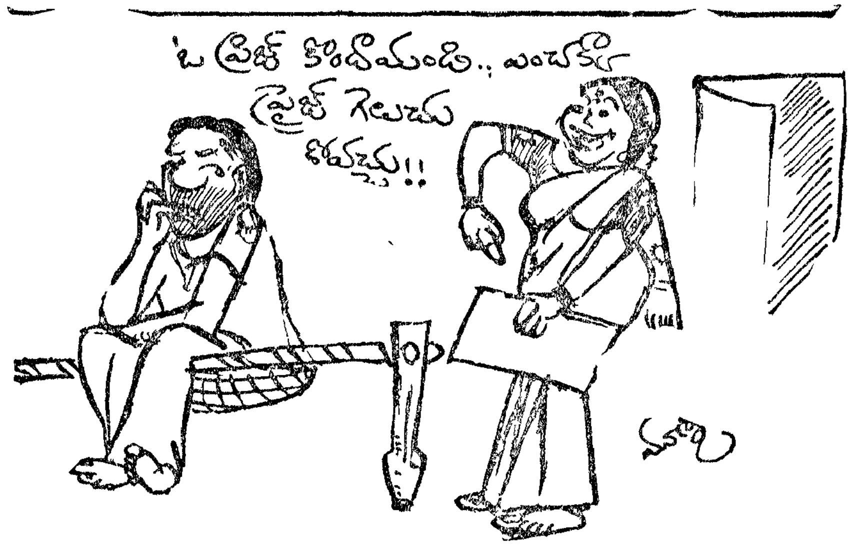

మీ గృహాలంకరణకు
కావలసిన
ఫర్నిషింగ్స్, ప్లాస్టిక్ కర్టెన్స్,
బెడ్ షీట్స్, టవల్స్,
కార్ సీట్ కవర్స్, సోఫా కవర్స్‌కు
డెకార్స్

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B. A.,
వైద్యవిద్వాన్, వైద్యాచార్య, సెక్స్ స్పెషలిస్ట్.

వివాహము వాయిదా వేయ నవసరము లేదు. హస్త ప్రయోగం, నరముల బల హీనత, శీఘ్రస్కలనములకు ఆయుర్వేద చికిత్స.
పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు.
రావూస్ క్లినిక్,
టి. బి. రోడ్, తెనాలి,
ఫోన్: 700, 1010.

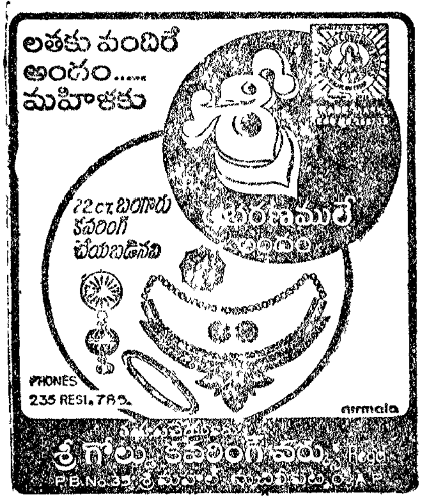

ఆంధ్రపత్రిక
దినపత్రిక చదవండి
♦ సాహిత్య సేవకు
♦♦ సాహిత్య స్థాయికి
♦ తాజా వార్తలకు
♦♦ కొత్త శీర్షికలకు
చదవండి!

చెప్పాడు. ఇద్దరూ కొంత సేపు ఏదో మాటాడుకున్నారు. జగన్నాధరావు డబ్బిచ్చి గోపీనాథ్‌ని పంపించాడు.

శాంతమ్మ కోలుకున్నాక "ఏమండీ..." పిలిచింది.

గోపీ దగ్గరగా వెళ్ళాడు. శాంతమ్మ ప్రక్కలో చూసుకుంది. గమనిస్తున్న గోపీ కలవరపడ్డాడు. ఆమె కళ్ళలో కనబడుతున్న ప్రశ్న చదివగలిగాడు.

"శాంతా నీకు చాలా సుస్తీ చేసింది. ఆపరేషన్ చేసారు. రక్తం కూడా ఎక్కించారు. నువ్వు బతికావు. కాని... కాని... మనకు బిడ్డ దక్కలేదు" అనగలిగాడు.

బిడ్డ బిడ్డర్శి దగ్గరకు తీసుకుని శాంతమ్మ గుండెలవిసేలా కుమిలిపోయింది. గోపీ ఆమె బాధను చూడలేక తల దించుకున్నాడు.

* * *

"మాష్టారూ! నాకో సందేహంవచ్చింది. అడగమంటారా?" కృష్ణమూర్తి అన్నాడు.

"ఏమిటది?" అడిగాను.

"లోకంలో ఎవరైనా డబ్బు అప్పుగా అడగటానికి సిగ్గుపడతారు. అప్పు చెయ్యవలసి వచ్చిందే అని బాధపడతారు. కాని మీరు చెబుతున్న కథలో గోపీనాథ్ ఎందరికో అప్పుగా ఇచ్చిన డబ్బును వసూలు చేసుకోలేక ఇబ్బంది పడటమెందుకు?"

"మంచి ప్రశ్నేవేశావు. సరే ... విను. ఎదుటివాడు డబ్బుకి కటకటలాడుతూంటే, అప్పుగా డబ్బు సర్దమని ప్రాధేయపడుతూంటే, వాళ్ళ ఇబ్బందుల్ని తల్చుకుని కాదనలేకపోయే గోపీలాంటి వాళ్ళు అరుదుగా ఉన్నారీలోకంలో. అంతేకాకుండా గోపీ విషయంలో అతనికి తిరిగి వసూలు చేసుకునే మనస్తత్వం లేకపోయింది. 'వాళ్ళే ఇస్తారు' లెమ్మని ఉదాసీనంగా ఉండేవాడు. దానితో సంసారం గడవటం కష్టమైపోయింది. ఎన్నో ఇబ్బందులతో గోపి చితికిపోయాడు" చెప్పడం ఆపాను.

"మరో సందేహం సార్! గోపీనాథ్‌కి అబ్బాయి పుట్టిన సంగతి డాక్టర్ చెప్పిందని మీరు కథలో చెప్పారు. కాని శాంతమ్మకు ఆపరేషనయ్యాక ఆమె కోలుకున్న తర్వాత 'బిడ్డ దక్కలేదని' గోపీ చెప్పాడన్నారు. అంటే అతనాబిడ్డను జగన్నాధరావుకి అమ్మివేశాడంటారా?"

"ఈ ప్రశ్నకు జవాబిచ్చేకంటే, నేనొక టడుగుతాను. చెప్పు? కొన్ని కొన్ని పరిస్థితులలో నువ్వైనా, నేనైనా, మరొకరైనా మృత్యువాత పడబోతున్నవారిని రక్షించాలని చూస్తారా? లేక నిర్లక్ష్యంగా వదిలేస్తారా?" సూటిగా అడిగాను.

"మీ మాట ప్రకారం భార్యేక కపోయినా, మరోవ్యక్తినైనా మానవత్వం ఏమాత్రమైనా ఉంటే మృత్యువు నుండి రక్షించాలనే ప్రయత్నిస్తారెవరైనా!"

"గుడ్. గోపీ ఆ సంక్లిష్ట పరిస్థితులలో మిత్రుని కోరికమీద పుట్టిన బిడ్డను పెంపకానికిచ్చేశాడని అనుకోవచ్చు కదా! అమ్మివేశాడని ఎందుకనుకోవాలి?" మూర్తి మౌనంగా కూర్చుండి పోయాడు.

"మిగతా కథ పూర్తిచెయ్యమంటారా?" అడిగాను వాళ్ళేమైనా బోర్ ఫీలవుతున్నారేమోనని అనుమానంతో.

"ఆసక్తిగా ఉంది చెప్పండిమాష్టారూ!" అంతా వంత పలికారు

చెప్పడానికుపక్రమించాను —

* * *

రాజ్యలక్ష్మమ్మ వ్రాసిన లెటరు చదివి రామమూర్తి కంగారుపడ్డాడు. వెంటనే లీవ్ పెట్టి హైదరాబాద్ చేరుకున్నాడు. రామ్మూర్తిని చూడగానే ఆవిడ కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది.

"అన్నయ్యేడి?" రామ్మూర్తి అడిగాడు.

"రామం! వాడికేదో అవుతూందిరా. ఎప్పుడు చూసినా ఏదో సంధి వాగుడు. దగ్గు వాడ్ని తినేస్తోంది మాకు భయంగా ఉంది. నువ్వే వాడ్ని కాపాడతావని, మామ్మూలు మనిషిని చేస్తావని గంపెడాశతో ఉత్తరం వ్రాసాను"

"భయంలేదు పెద్దమ్మా! నేను చూసుకుంటాను కాని దూరంగా ఉన్నావనేగా నాకేవిషయాలు తెలియనివ్వలేదు" రామం గద్గదస్వరంతో అన్నాడు.

"లేదు బాబూ! ఆ ఉద్దేశ్యం మాకేమీ లేదు. నిన్ను కూడా ఇబ్బంది పెట్టడం ఇష్టంలేక వ్రాయలేదు. అయినా తప్పలేదు చూశావా? దైవ నిర్ణయం ప్రకారం నువ్వు వచ్చావు. మాకు కొండంత ధైర్యం ఇస్తున్నావు. అంతేచాలు."

గోపి దగ్గుతూ లోపలికొచ్చాడు. రామ్మూర్తిని చూశాడు.

"ఎప్పుడొచ్చావురా రామం! బాగున్నావా?" అడిగాడు

"ఆ... బాగానే ఉన్నాను మరేమిటన్నయ్యా ఇలా తయారయ్యావు?" చిక్కి శల్యంగా కనబడుతున్న గోపీ నడిగాడు.

"నాకు నేనుగా తయారవలేదు పరిస్థితులకు బందీనై పోయాను అవే నా అంతు చూస్తున్నాయి. పండుటాకులా మార్చి వేశాయి రాల్చి వేయడానికే ప్రయత్నిస్తున్నాయి" అంటూ శుష్కంగా నవ్వాడు.

"వేదాంతం చెప్పకన్నయ్యా.. నాక హ్యాం. పెద్దమ్మ అంతా చెప్పింది నిన్ను కాపాడుకోవడానికే నేను వచ్చాను" అన్నాడు ధైర్యమిస్తూ.

"అహ హ్హాహ్హా... నన్ను కాపాడుకోడానికి వచ్చావా? ఒరే రామం ఎండిపోయిన చెట్టు కాలక్రమంలో మరల చిగురిస్తుందేమోగాని— పండిపోయిన ఆకు రాలిపోవాల్సిందే. అది ధర్మం. ప్రకృతి నిబంధన. అంతే. నన్ను కాపాడటం నీతరం కాదు."

వికసిత వదనం

"ఏందుకన్నయ్యా! అంతంత పెద్ద మాటలు? ఇప్పుడు నీకేం వయసు మించుకు పోయిందని పేలవంగా మాటాడుతున్నావు? నిండు జీవితంలో అర్ధగీత దాటని వాడివి. కష్టాలు నిన్ను క్రుంగదీసినంత మాత్రాన అర్థాంతరంగా నీ జీవితం ముగిసిపోవాల్సిందేనా?"

"పిచ్చివాడా! చావును కోరుతూ జబ్బు నా వంట్లో ప్రవేశించాక బలవంతంగా ఆపినా ఆగదీ ప్రాణం నీకు తెలుసో? తెలీదో? క్షయ నన్ను అణువణువునా తినేసిందిరా. దానికంటే ముందు మనస్తాపం నా గుండెల్ని కాల్చేసింది అందుకే ఈ తనువు రాలిపోవాలి. అంతే"

"అలా ఎన్నటికీ జరగదు నిన్ను బ్రతికించుకుంటాను" రామ్మూర్తి దృఢంగా అన్నాడు గోపి పకపకా నవ్వబోగాడు నవ్వులోపే దగ్గు ఉధృతంగా వచ్చేసింది. వాంతిచేసు

నూతన యవ్వనం పొందండి. సంతానవంతులుకండి! చర్మ వ్యాధులనుండి విముక్తులుకండి హస్తప్రయోగమువలనకలుగు నరముల బలహీనత, శీఘ్రస్ఖలనము, అంగముచిన్నదగుట, అవసరకాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము లేకపోవుట, సమస్తచర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స. పోస్టుద్వారా చికిత్సకలదు. ప్రతి ఆదివారము భీమవరంషణ్ముఖబిల్డింగ్ నందు ఉ. ౧౧నుండి సా. 6-30వరకు క్యాంపుకలదు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద భిషక్,
సెక్స్ అండ్ స్కిన్ స్పెషలిస్టు,
పార్కురోడ్డు, గుడివాడ-521301,
ఫోన్స్ 522 & 540

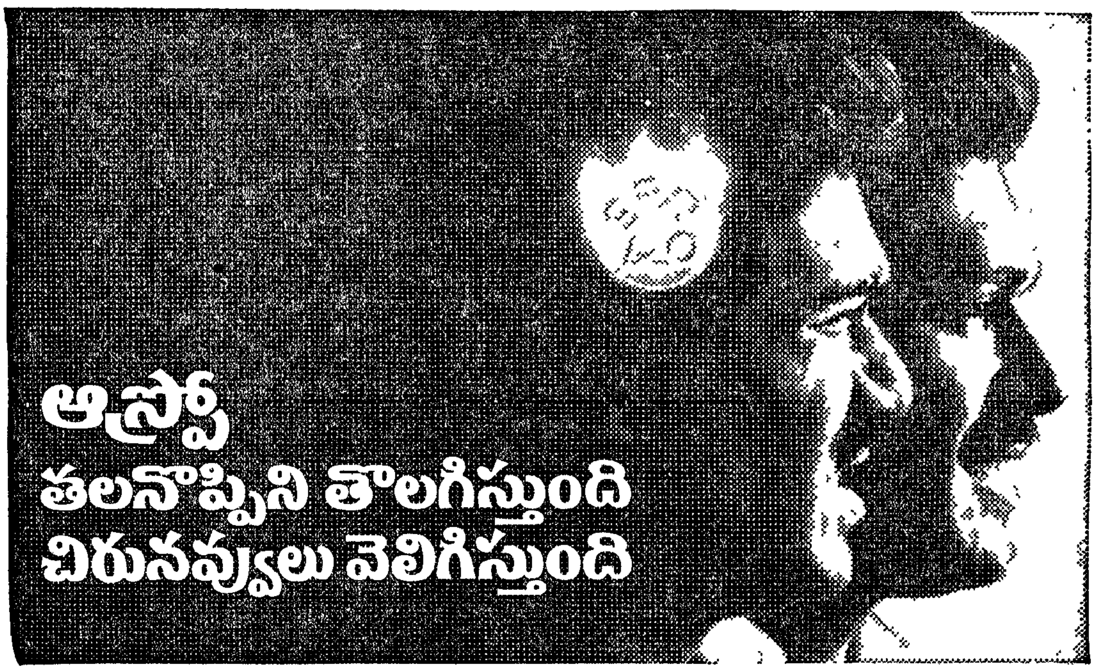

ఎందుకంటే ఆస్ప్రో ఒక్కటే మైక్రోఫైనడ్ చేయబడింది.

Sista's-NIA-410/81 C Tel

కున్నాడు నోటి నుండి రక్తం ముద్దగా పడింది అంతా కంగారు పడ్డారు

జనరల్ హాస్పిటల్‌లో గోపీని ట్రీట్‌మెంట్ కోసం రామ్మూర్తి జేర్పించాడు పెదనాన్న పిలిచిన డాక్టర్‌ని గోపీని బతికించమని ప్రాధేయపడ్డాడు డాక్టర్లు శ్రమ పడ్డారు. లాభంలేక పోయింది ఆ సాయంత్రమే గోపీని మృత్యువు తన్నుకుపోయింది.

రామ్మూర్తిని ఆఖరిసారిగా చూసిన గోపీ కళ్లు 'నేను చెప్పానా? ఈ తనువు రాలిపోతుంద'ని అన్నట్టుగా వున్నాయి. రాజ్యలక్ష్మమ్మ రామ్మూర్తి, శాంతమ్మ కుమిలిపోయారు

* * *

బెల్ మోగడంతో చెబుతున్న కథ ఆపివేసి, పుస్తకాలు తీసుకుని క్లాస్ వదిలి వచ్చేసాను బయటకు వెళుతూ కృష్ణమూర్తి వైపు చూశాను. అతని కనుకొనల్లో నీటి బిందువుల నిలిచి ఉన్నాయి. బాధపడ్డాను.

నా మనసేం బాగుండకపోవడంతో లాస్ట్ పీరియడ్ కేన్సిల్ చేసుకుని, ఇంటికి వచ్చేసాను. వదిన అందించిన టీ తీసుకున్నాను పడక కుర్చీ బయట వేసుకుని రిలాక్స్ అయ్యాను.

దగ్గరకు వేసిన ఇనుపగేటు తీస్తూ కృష్ణమూర్తి కనబడేసరికి నేనూహించినదే నిజమైంది. మూర్తి వస్తాడని నేను ముందుగానే అనుకున్నదే!

"రావోయ్ మూర్తీ!" పిలిచాను. నా దగ్గరగా వచ్చాడు. మోడా చూపించాను. కూర్చున్నాడు

"ఏమిటిలా వచ్చావు ?" అడిగాను

"కథ పూర్తిగా వినేందుకొచ్చాను మాష్టారూ! తర్వాతేం జరిగిందో చెబుతారా ?" అతడి మాటల్లో కుతూహలం కనబడింది. నవ్వాను ఆత్మీయంగా.

"చెప్పేందుకేముంది మూర్తీ! గోపీ పోయాక వాళ్ళ కుటుంబాన్నంతా రామ్మూర్తి తనతోపాటు తీసుకొచ్చేసాడు. ఆడపిల్లల్ని చదివించి, పెద్దవాళ్ళయ్యాక పెళ్ళిళ్లు చేసి పంపించాడు"

"రామ్మూర్తిగారు పెళ్లి చేసుకోలేదా?" అడిగాడు మూర్తి.

"జరిగిన సంఘటనతో రామ్మూర్తి మనసు వికలమైపోయింది అన్నగారి కుటుంబాన్ని ఒక దారికి తీసుకురావడానికి ఆధారంగా నిలబడ్డాడు గనుక బాధ్యతకే అంకితమైపోయాడు అందుకే పెళ్ళంటే అనవసరంగా భావించుకున్నాడు పెళ్ళి విషయం వదిలేశాడు"

"ఎంత విషాదం మాష్టారూ! నేనొక టడుగుతాను, నిజం చెప్తారు కదూ! ఈ కథలో అన్నగారి కుటుంబం కోసం త్యాగమూర్తిగా మారిన రామ్మూర్తి మీరేగదూ? మీ వాదన ప్రకారం జగన్నాథరావుగారికి పెంపకానికి వెళ్ళిపోయిన డబ్బుకి అమ్మేయబడిన గోపీ కొడుకుని నేనే కదూ ?" గద్గదస్వరంతో అడిగాడు

"మూర్తీ !" ఆశ్చర్యపోయాను

"నాకు తెలుసు మాష్టారూ! జగన్నాథరావుగారు వ్రాసుకున్న డైరీలో ఈ విషయమంతా ఉంది అతను నా కన్నతండ్రి కాదని, పెంచిన తండ్రని నాకప్పుడే తెలిసినా - మీరీ రోజు కథగా చెప్పేనంతవరకూ నా తల్లిదండ్రులెక్కడున్నారో తెలియలేదు అమ్మల్ని ఆ విషయమే అడగాలని వచ్చాను చెప్పండి మాష్టారూ! నేనడిగింది నిజమే కదూ ?"

"నిజమే గోపీ రాసుకున్న డైరీ నాకు జగన్నాథరావుతో పరిచయం ఏర్పడేలా చేసింది. డైరీ చూపించి అతన్నడిగాను నిన్ను చూపించాడు గోపీ కొడుకు నువ్వేనని తెలిసిన ఆ క్షణాలో నా సంతోషానికి అవధులే కపోయాయి. నిన్ను వెంటనే ఇక్కడకు తీసుకొచ్చెయ్యాలనిపించింది కాని నువ్వు నమ్ముతావో? లేదోనని భయంతో ఆగాను ఈ రోజెందుకో నిన్ను చూడగానే నా మనసు కలుక్కుమంది అందుకే గతమంతా కథలా చెప్పాను నీకు కూడా ఈ విషయం తెలిసుంటే తప్పక నువ్వు ఇక్కడికొస్తావని అనుకున్నాను. నా వూహ నిజమైంది."

"బాబాయ్..." మూర్తి వంగి నా కాళ్లకు నమస్కరించాడు.

మూర్తిని లేవనెత్తి అక్కున చేర్చుకున్నాను ఆనందంతో నా కళ్లు చెమర్చాయి. భుజంమీద పడుతున్న నీటి బిందువులకు ఉలిక్కిపడి అతడ్ని అనునయించాను

"అమ్మను చూడాలనుంది బాబాయ్" కోరిక కాదది - ఆత్రుత

"తప్పకుండా!" ఊరడించాను. వదిన్ని పిలిచాను గోపీ రాసిన డైరీలో చివరి పేజీ పైకి చదివాను—

14 సెప్టెంబరు 1960

నా భార్య ప్రసవించింది చిరకాల వాంఛ మగబిడ్డ కావాలని. నాకు అందమైన బిడ్డనే ప్రసాదించింది కాని ... ఎక్కడో అపశ్రుతి వినబడుతోంది ఆమె ప్రాణాలకే ముప్పు ముంచుకు రావడంతో బ్లడ్ ఎక్కించాలని చెప్పింది డాక్టర్. బ్లడ్ బాటిల్ కొనాలి డబ్బు అవసరం నన్ను వేధించసాగింది నా కివ్వవలసిన ఎందరో మొండి చెయ్యి చూపించారు ఆపద సమయంలో ఆదుకున్నందుకు నా అవసరాన్ని గుర్తించలేకపోయారు. ఎవరిననీ ఏంలాభం? ఈ పరిస్థితులలో నేనేం చెయ్యాలి ?

దగ్గు విపరీతంగా ఉంది. నోటి నుండి రక్తం కూడా పడుతోంది. గుండెల్లో ఒకటేమంట. భరించలేని నొప్పి నాకు క్షయ ఉందేమోనని ఆలోచించాను నా చివరి క్షణాలు స్పష్టంగా కనబడసాగాయి నాకు పుట్టిన బిడ్డని ముఖంగా దర్జాగా పెంచ

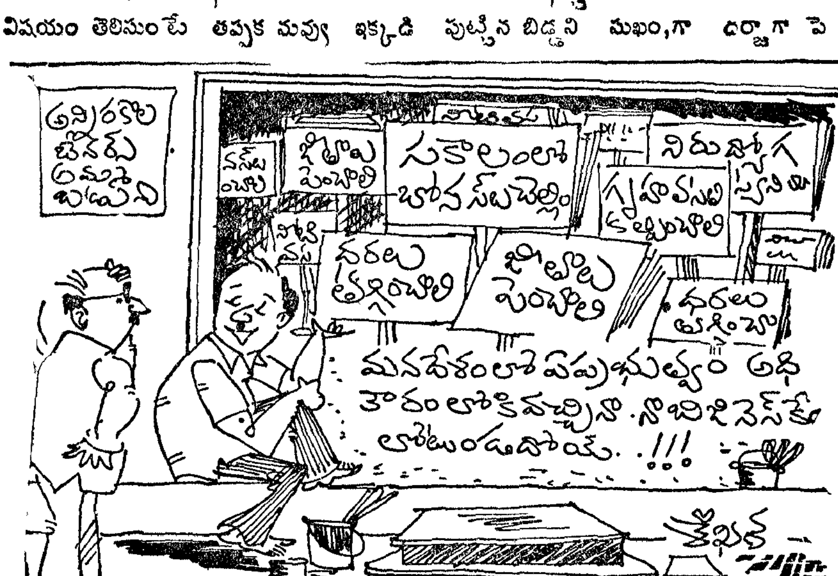

ఓం శ్రీ మాత్రే నమః

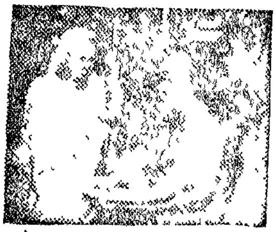

నవశక్తి నిలయం నుంచి
భక్తులకు వినూత్న అవకాశము

శ్రీ మురుగన్స్ మరియు జగద్గురువుల ఆశీర్వాదముతో
దైవదత్తమైన వస్తువు రూపొందించు సంస్థ

శ్రీ కంచి కామకోటి శ్రీ జయేంద్ర సరస్వతి,
శ్రీ శృంగేరి శారదాపీఠ మహా సన్నిధానము,
గోండల్ శ్రీ ఆచార్య శ్రీ శరణతీర్థ మహరాజ్
మరియు ఇతర ఋషి తుల్యులు.

1.	శ్రీ మహామేరు (పంచ లోహాలు) 2¼" × 2¼"	రూ. 450—00
2.	శ్రీ మహామేరు (పంచ లోహాలు) 1½ × 1½"	రూ 250—00
3.	దృష్టి నివర్తి యంత్రము.	రూ. 45—00
4.	దృష్టి నివర్తి డాలర్ (ఈ యంత్రము కలిగియున్న వారికి దుష్ట శక్తుల ప్రభావాన్ని తొలగించి, దృష్టి దోషమును హరించి ప్రమాదములు మొదలైనవి జరగకుండును. ఏటువంటి ఒడుదుడుకులు, కష్టములు సంభవించకుండా కాపాడును. గృహములోగాని, వ్యాపారములోగాని కూడ ఉంచుకొనవచ్చును).	రూ. 37—00
5.	వివాహప్రాప్తి డాలర్ (వివాహములు త్వరగా జరుగుటకు)	రూ. 45—00
6.	ధనప్రాప్తి డాలర్.	రూ. 45—00
7.	కామాక్షి డాలర్.	రూ. 45—00
8.	శ్రీ చక్రం యంత్రం 3" × 3"	రూ 115—00
9.	శ్రీ చక్రం డాలర్.	రూ. 45—00
10.	స్ఫటికమాల 54 పూసలు	రూ. 60—00
11.	ఒరిజినల్ తామరమాల 54 పూసలు	రూ. 100—00
12.	నవగ్రహ డాలర్లు (9 రకములు) ఒక్కొక్కటి.	రూ. 37—00
13.	రుద్రాక్షమాల 54 పూసలు	రూ. 250—00
14.	ఎలక్ట్రానిక్ బ్రాస్‌లెట్ 12 రాసులు ఒక్కొక్కటి	రూ. 20—00
15.	అష్టలక్ష్మి మరియు ఇతర దేవతా డాలర్ [ఎంబోసిడ్ నమూనా]	రూ. 105—00

ఆర్డరుతో సరుకు విలువపై 25 శాతమును ముందుగా పంపవలెను.
వస్తువులు వి.పి.పి. పోస్టు ద్వారా పంపబడును.

సంప్రదించండి.
విశ్వకర్మజ్ఞ శ్రీ విద్యా ఉపాసక స్వామీజీ,
శ్రీ ఎస్. టి. మురుగభూషణం.
(ప్రెసిడెంట్ మరియు సలహాదారుడు)

నవశక్తి నిలయం,

153, లాయిడ్స్‌రోడ్, గోపాలపురం, మద్రాసు-600086.

ఫోన్ : 812013. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు తమిళము మరియు ఇంగ్లీషులో.

వికసిత వదనం

లేనని నాకు తోచసాగింది. జగన్నాథరావు లెక్చరర్ అప్పుడు. పిల్లలు లేని ఆ దంపతులైతే నా కొడుకుని గొప్పవాడ్ని చెయ్యగలరనే స్వార్థం నాలో తలెత్తింది. అదీగాక నా ఎదురుగా పెద్ద సమస్య నిలిచింది. సహధర్మచారిణి చావు బతుకుల్లో ఉంది. ఆమెను రక్షించుకోలేకపోతే నేను అల్పుగ్నాయి తీరుతాను. అందుకే నా బాబుని జగన్నాథరావుకి అమ్మివేసిన అభాగ్యుడ్ని. ఈ నిజం నేను బతికున్నంతకాలం నా గుండెల్ని పిండి చేస్తూనే ఉంటుంది....

చదవటం ఆపేశాను. కృష్ణమూర్తి గురించి వదినతో చెప్పాను. నమ్మలేనట్టు ఆశ్చర్యంగా చూడసాగింది. అతని ముఖంలో తనరూపం కోసం, చనిపోయిన భర్త పోలిక కోసం వెదుకుతోంది. మూర్తి తల్లిని ఆరాధనగా చూస్తున్నాడు.

"అమ్మా!..." కృష్ణమూర్తి తమకంగా పిలిచాడు.

"బాబూ!..." వాత్సల్యంగా ఆమె స్వరం పిలుస్తోంది.

మూర్తిని వదిన ఆప్యాయంగా అక్కున చేర్చుకున్న దృశ్యం నన్ను పులకింపజేసింది.

నిరాశ పేరుకుపోయిన ఆమె వదనంలో ఇన్నాళ్ళకు వికసించిన వెన్నెల కనబడింది. కళ్ళనుండి రాలుతున్న నీటి బిందువుల్లో భవిష్యత్ మీద బంగారపు ఆశ తళుక్కున మెరిసింది.

నరముల బలహీనత, గుప్తరోగములు, చర్మ వ్యాధులు, మొలలు, సెక్స్ బలహీనతలకు ఉత్తమ చికిత్స

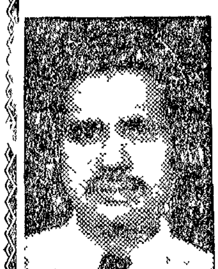

చేయబడును.
పెండ్లి ముందు
పెండ్లి తర్వాత
యవ్వన నిపుణుని
సంప్రదించండి.

Dr. Z. H. ROY
(Govt Regd)
Dr. K. Kesava Rao (Govt Regd)

R.T.C. X Road, సంధ్యాటాకీస్ ఎదుట,
హైదరాబాద్ – 20.
బ్రాంచి : కృష్ణాటాకీసువద్ద, కడప.